

DIUMENGE DE PASQUA
HOMILIA DEL P. ABAT JOSEP M. SOLER
1 D'ABRIL DE 2018
Ac 10, 34.37-43; 1C 5, 6-8: Jo 20, 1-9

Estimats germans i germanes en el Crist ressuscitat:

El sepulcre és buit. Maria Magdalena correu anguixada a dir-ho a Pere: no hi ha el cos del Senyor. A l'anguixa, s'uneix la desolació per l'absència. Pere, que havia abandonat i negat Jesús, entra al sepulcre però no hi troba aquell que havia estimat i seguit amb entusiasme. No pot demanar-li perdó i comprensió per la seva feblesa.. El Senyor no és allí. Es pensen que s'han endut el cos. Busquen el Vivent allà on no és, entre els morts. Només el deixeble que acompanyava Pere i que la tradició identifica amb Joan, en el seu amor, és intuïtiu i clarividenc: veu el *sepulcre* buit i creu que Jesús ha ressuscitat. Sap que no n'hi ha prou de veure per creure. És que el fonament de l'anunci pasqual no és el *sepulcre* buit, sinó la certesa, acollida amb fe, de la resurrecció de Jesús, del seu pas a una vida nova.

Pere, més endavant, redescobrirà el Senyor com a Vivent i veurà que, malgrat haver-lo negat, l'amor de Jesús envers ell continua, perquè és un amor més fort que la mort. Però, a més, s'adonarà que ell ha de créixer en l'amor, aleshores rebrà una nova força per anunciar i testimoniar la resurrecció del Senyor.

També nosaltres experimentem un buit semblant al de Maria Magdalena i al de Pere davant la mort d'una persona estimada o quan pensem en la nostra. Com ells, després d'aquesta primers moments d'incertesa i d'anguixa, i com Joan des que va veure el sepulcre buit, en la fe hem de trobar-nos amb el Crist ressuscitat. El nostre jo, capaç de voler i d'estimar, continuarà després de la mort corporal, en una dimensió nova gràcies a la pasqua de Jesucrist (cf. G. P. Dotto, "Il mistero della tomba vuota": L'OR, 4.5.2017, p. 5). Això ens omple de joia i suscita l'esperança de participar, per do d'ell, de la seva vida nova en el Regne.

Jesús, que amb la seva mort ha esclafat la mort, ens és font de joia i de consol també davant les creus quotidianes i els sofriments de la humanitat. El nostre món està ple de violència i de mort, de guerres i de catàstrofes naturals, de pròfugs i de refugiats, de malalts incurables, de desequilibris psicològics, d'inseguretat, d'injustícies i incomprendiments. Són tantes les preocupacions que ens afecten i les situacions que ens fan patir! Però els cristians no ens cansem d'anunciar que el Crist és vencedor, que cap d'aquestes situacions negatives i doloroses no durarà per sempre. I això ens fa trobar la pau i la joia en la vida de cada dia. I ens fa treballar, amb la força que ens ve del Ressuscitat, perquè cada vegada al nostre entorn hi hagi més bé que venci el mal. En tenim un model i un encoratjament en els apòstols i en les dones que seguien Jesús. Ells van experimentar el sofriment i el desconcert durant la passió, la desolació en trobar el *sepulcre* buit. Però, un cop es varen trobar amb el Crist ressuscitat tingueren una joia més gran, experimentaren un coratge nou que els portava a viure amb esperança i a testimoniar la victòria de Jesucrist.

Cada any, l'Església proclama, en el jorn Iluminós de Pasqua, que les creus, les afliccions, la tristesa, les penes, les proves, la corrupció, la violència física o moral, la sofrència i la mort han estat despullades del seu poder i vençudes per la creu i la resurrecció del Crist. Aquesta és la font de la nostra esperança que ens permet, com deia, de treballar cada dia amb confiança, malgrat els desenganys i les dificultats que sovint podem trobar, sabent que ell, victoriós del mal i de la mort, serà amb nosaltres

cada dia fins a la fi del món, com a vencedor i com a company de camí per ajudar-nos en les dificultats (cf. Mt 28, 20; cf. Bartomeu de Constantinoble, Missatge Pasqual per al 2017).

Si deixem entrar Jesucrist, el Vivent, en les nostres vides i ens deixem salvar per ell, experimentarem l'alliberament del pecat, de la tristesa, del buit interior. I podrem aportar als altres una paraula d'esperança que ajudi a superar la tristesa, a confiar, a viure amb dignitat i amb coratge. És des d'aquesta perspectiva, també, que hem de treballar per "superar les conseqüències de la crisi institucional, econòmica i social que vivim" a Catalunya (cf. Nota del Bisbes de Catalunya, 16.2.2018).

Jesucrist viu per sempre més. I és present en l'Església, que ell estima com a esposa, malgrat les limitacions i el pecat dels qui la formem. És present d'una manera particular en l'Eucaristia que ara ens disposem a celebrar per tenir comunió amb ell i acollir el do de la seva vida. Creiem en aquella paraula del Senyor: *qui menja la meua carn i beu la meua sang, té vida eterna i jo el ressuscitaré al darrer dia* (Jo 6, 54), perquè tingui vida per sempre. En aquesta celebració eucarística, tres escolans, l'Arnau Garcia, en Miquel Moretó i en Pau Plana, faran la seva primera comunió. Preguem per ells i els desitgem que des d'ara Jesús sigui cada dia el centre de la seva vida, que tot el que facin i el que diguin, que tots els moments de cada dia siguin ocasió de viure amb ell una amistat i una aventura de vida que els ajudi a créixer com a persones i com a creients.

El Crist realment ha ressuscitat! Celebrem, germans i germanes, la Pasqua en el goig de l'Esperit.